

[M. F. Mortensen.]

Betænkkeligheder ved at gaa til Nedsættelse af Tilskuddet, idet der har været Frygt for, at et formindsket Tilskud til de forskellige Formaal vilde virke hemmende paa det store nyttige Arbejde til Forbedring af Husdyrbestanden, som gennem en Aarrække har været til Gavn for Landbruget. Jeg tror, vi i Dag kan være enige om, at i de 4 Aar, der er gaaet, siden Tilskuddene blev nedskaaet første Gang, har Fremgangen inden for Husdyravlen stadig været voksende, saaledes at vi i Dag staar med en Husdyrbestand, bedre og mere yderig end nogen Sinde tidligere — et Bevis paa, at Interessen for og Forstaaelsen af en Forbedring paa dette Omraade ikke er svækket trods Krise og trods smaa Priser paa Kreaturer og andre Landbrugsprodukter.

Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Løje: Det foreliggende Lovforslag tager, saaledes som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, Sigte paa en Videreførelse af de Nedsækninger, som har været gennemført paa Husdyrloven af 1927 i de sidste 4 Finansaar. Mit Parti har tidligere, ganske vist ikke uden Betænkkelighed, givet Tilslutning til en Reduktion af disse Bevillinger. Vi er imidlertid fra Partiet Venstres Side gaaet ud fra den Forudsætning, at dette maatte kun være Begyndelsen, at en Reduktion ogsaa maatte finde Sted paa andre Poster, og at det ikke alene burde være Landbruget, der i dette Tilfælde viste Resignation. Vi har i og for sig intet imod, at Landbruget ogsaa paa dette Omraade viser Vejen. Det er en smuk Opgave, Landbrugsministeren der har tildelt det danske Landbrug.

Inden for det Parti, jeg tilhører, er vi ikke fremmede for de Toner, at de finansielle Forhold nødvendiggør Besparelser paa mange forskellige Omraader, men vi synes, det er noget urimeligt, eftersom vi allerede for 4 Aar siden udtalte Forudsætningen for vor Tilslutning til denne Reduktion, at man endnu ikke er kommet videre ad de Veje, end man er, at vi tværtimod ved mange Lejligheder har været Vidne til, at der fra anden Side stilles øgede Krav, som i mange Tilfælde er blevet opfyldt. Man maa derfor efter vor Mening, hvis det skal betyde noget, konsekvent gennemføre Besparelser paa andre mere betydende Omraader, for i Virkeligheden betyder den Besparelse paa de 44 000 Kr., som der her er Tale om, og som efter den ærede socialdemokratiske Ordførers Ønske skal reduceres med et Beløb —

jeg husker ikke, hvor meget det var, han nævnte —, jo finansielt set ikke noget.

Men derfor maa vi alligevel erklære os tilfredse med, at Landbrugsministeren finder, der bør indføres Besparelser, selv om vi synes, at vi ikke bør være alene om at trække dette Læs. Det er gaaet her, som det saa ofte gaar, at Landbruget faar tildelt den Opgave at bringe Ofre, medens man fra anden Side ikke erkender, at det er nødvendigt at følge i dette Spor.

Det, der i øvrigt maa være afgørende for, om de Beløb, der ifølge Husdyrloven af 1927 har været stillet til Raadighed, i fuldt Omfang skal tilflyde Landbruget, maa efter min Mening være, at de Foranstaltninger, der støttes, fremdeles er nyttige og formaalstjenlige; og at de er det, erkendes dog vist af alle, der har Forstaaelsen af disse vigtige Spørgsmaal. Det erkendes ogsaa af den højtærede Landbrugsminister, ellers vilde det konsekvente jo være, at han foreslog at stryge disse Bevillinger.

Det, der her er Tale om, er at støtte et Arbejde, der foretages i Landbruget og foretages paa langt Sigt, et Arbejde, naturligvis først og fremmest til Gavn for Landbrugserhvervene, men i videste Forstand til Gavn for det hele Samfund. Det vilde være fuldt forklarligt, om Landbruget under disse vanskelige Forhold, hvor det er svært at se, hvad Fremtiden vil bringe, i nogen Maade kunde tabe Interessen for og Modet til at fortsætte med dette Arbejde i samme Omfang som hidtil. Jeg siger ikke, det er Tilfældet, det har ikke været Tilfældet indtil dette Øjeblik, og jeg siger heller ikke, at det vil blive Tilfældet, men jeg siger, at det vilde være forklarligt, om det blev Tilfældet, og hvis det blev saadan, mener jeg, det vilde være i høj Grad betænkeligt for hele vort Samfund.

Jeg ser da ogsaa af Referatet fra de jyske Husmænds Sendemandsmøde, at Hr. Jens Holdgaard er meget smertelig berørt ved Udsigten til denne Nedsækning. Han udtrykker det ganske vist paa en lempelig Maade, idet han siger noget om, at han er lidt overrasket, og at han synes, Bunden er naaet. Men naar Hr. Jens Holdgaard fremsætter denne Bemærkning over for den højtærede Landbrugsminister, kan man være sikker paa, at det er virkelig alvorligt ment, ellers vilde han ikke fremsætte denne Betragtning.

Jeg vil derfor mene, at den højtærede Landbrugsminister maaske paa Foranledning af denne Udtalelse fra Husmandsforeningernes Side — og den samme Udtalelse